

Лекція 7: ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В АЗІАТСЬКО-ТИХООКЕАНСЬКОМУ РЕГІОНІ: РОЛЬ І МІСЦЕ США, РОСІЇ ТА КИТАЮ В ЦЬОМУ ПРОЦЕСІ.

ПЛАН:

1. Геостратегічне значення АТР крізь призму геополітичних інтересів США, Росії та Китаю у XXI ст.
2. АТР як азійська альтернатива ЄС. Активізація регіонального та субрегіонального співробітництва в АТР.
3. Розширення інтеграційного впливу Китаю в системі регіональних та глобальних економічних зв'язків.
4. Російський чинник в економічній інтеграції АТР.

Література:

1. Александрова М.О. Тенденції економічного розвитку країн Південно-Східної Азії в умовах фінансової глобалізації (Південна Корея; Таїланд; Малайзія; Індонезія; Філіппіни; Китай; Індія). Актуальні проблеми економіки. 2008. № 3. С. 3–8.
2. Городня Н.Д. Політика США в Південно-Східній Азії (2009-2013 рр.): відносини з АСЕАН. Гілея. 2014. № 84. С.192–197.
3. Досвід співпраці Китаю і країн Центральної та Східної Європи у форматі «16+1» та перспективи України. Аналітична записка. URL : <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/mizhnarodni-vidnosini/dosvid-spivpraci-kitayu-i-krain-centralnoi-ta-skhidnoi-evropi-u>.
4. Ефимова Л. М. Индонезийская «Морская ось мира» и китайский «Морской шелковый путь XXI века». Вестник МГИМО – Университета. 2015. Т. 6. № 45. С. 196–204.
5. Иващенко А.С. Проблемы социально-экономического развития новых индустриальных стран Юго-Восточной Азии (Южная Корея, Сингапур, Тайвань) в 70-е гг. XX – начале XXI вв. Вестник Адыгейского государственного университета. Серия 1: Регионоведение: философия, история, социология, юриспруденция, политология, культурология. 2014. № 2 (139). С. 53–61.
6. Климичин П. Основні вектори геостратегії Китайської Народної Республіки на початку XXI століття. Наукові записки [Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса]. 2013. Вип. 5. С. 384–398.

7. Луцак А.А. Китай в посткризисной мировой финансовой архитектуре. Актуальні проблеми міжнародних економічних відносин. Матеріали VII науково-практичної конференції молодих вчених 17 березня 2012 року. Харків: ХНУ ім. Каразіна, 2012. С. 215–219.
8. Остап'як В.І. Китай через призму глобальних трансформацій (феномен глобалізації). Гілея. 2014. Вип. 83. С. 419–422.
9. Пивоварова Э.П. Китай вступает в «решающий» этап модернизации. Азия и Африка сегодня. 2015. № 8. С. 3–6.
10. Портяков В.Я. Эволюция и особенности международных отношений Китая в Восточной Азии. Проблемы Дальнего Востока. 2015. № 6. С. 4–12.
11. Поталашко А.В., Зобова Л.Л. Новые индустриальные страны как проявление эффекта агломерации. Современные наукоемкие технологии. 2013. № 10-1. С. 96–98.
12. Потапов М. Экономическая интеграция в АТР: поиск моделей. Мировая экономика и международные отношения. 2017. т. 61. № 11. С. 57–65.
13. Сергеев П. Перетягивание каната, Или новые индустриальные страны как феномен в современной мировой экономике. Азия и Африка сегодня. 2003. № 8. С. 26–32.
14. Степанов А.С., Нгуен М.М. Экономическое и военное соперничество США, Китая и России в Центральной Азии. Россия и Америка в XXI веке. 2017. № 1. С. 9–14.
15. Шевчук О. В. Стратегія «м'якої сили» КНР на початку XXI століття. Наукові праці. Політологія. 2011. Т. 162, Вип. 150. С. 96–100.
16. Шергін С.О. Тихоокеанська стратегія Вашингтона: від Клінтона до Обама. Тихоокеанська стратегія Вашингтона: від Клінтона до Обама. Дослідження світової політики. 2011. № 57. С. 28–36.
17. Ху Аньган. Путь китайской модернизации (1949–2014). Проблемы Дальнего Востока. 2015. № 4. С. 90–110.